

SAMIUSTEK (2) *pron*

N sg m (praed) samiustek (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. 1. sam.

Intens. od „sam” ‘pozbawiony towarzystwa’; solus Vulg; singularis Calep (2) : wćiekáiąc morzem fpośrednym/ fámíušteck przyšłedł do Antiochiey Leop 2.Mach 8/35; Singularis – Oífobliwi, fámíušteck. Calep 982b; [wšzedł ná gorę fám ná modlitwę. A gdy było wieczor/ fámíušteck thám był Leop Matth 14/23 (Linde); HistOtton 47].

[*Zwrot: »pozostać samiustek«: wziął dwie żenie fwoie/ y tyłósz fłużebnic z iedenaścią fynow/ y przepráwił fie przez Brod Iákobow. Przewiozł też wšzyłtkie rzeczy kthore kniemu przynależáły/ á pozostał fámíušteck [mansit solus]. Leop Gen 32/24 (Linde).]*

Cf [SAMIUCHNY], SAMIUCZKI, [SAMIUĆKI], [SAMUCHNY], [SAMUCZKI]

KW, (LWil)